

ledkunst og den berigelse, den kan være for befolkningen, både når man møder kunsten på udstillinger og i lige så høj grad, når man møder den ude på arbejdspladserne og i de private hjem. Men så kommer de ting, der nok skiller lidt mere rent politisk herinde, og det er bl.a. økonomien.

Der er ikke nogen, der har været inde på tallene, men dem vil jeg lige ofre et øjeblik på. Det er jo meningen, at loven skal træde i kraft den 1. juli i år, og der er afsat 22 mio. kr. for 2001 og 40 mio. kr. for 2002 og hvert år fremover, og jeg må da erkende, at i et statsbudget lyder det jo ikke af så meget. Men der er alligevel det store men ved det, at hvis man prøver at se på det private erhvervsliv, er der masser af unge mennesker, der har en drøm om at starte et eller andet, også på det kreative område, og så kan man spørge sig selv eller spørge Folketinget og ministeren: Jamen hvor er grænsen?

De, der ønsker at starte egen virksomhed, også af kreativ art, har én måde at gøre det på, nemlig gennem selvopsparring og eventuelt ved finansiering gennem et pengeinstitut, og så må de se, hvordan det går med debet og kredit, når tingene kører. Derfor har vi altså utrolig svært ved at forstå, hvorfor staten i så høj grad via Billedkunstrådet skal være med til at finansiere foretagendet.

Hvis man læser i de udmærkede bemærkninger, der er til forslaget, hedder det rent ud sagt, at man giver kunstneren det, han eller hun skal have i honorar plus det, der ellers løber på, og hvis kunstneren selv får noget ud af sin kunst, skal hele beløbet eller eventuelt kun dele af beløbet tilbagebetales, alt efter hvad kunstneren har fået ud af det. Det rejser for Dansk Folkeparti det spørgsmål, om man måske ikke i højere grad via Billedkunstrådet skulle sortere, havde jeg nær sagt, billedkunstnere lidt og finde frem til dem, som er i stand til at leve af deres kunst.

Jeg synes, det er et skråplan. Det er såmænd ikke de 20-30 mio. kr., for de slår ikke Danmark ud af stilen, men det er mere systemet i det. Jeg tror, der står en stor, bred, undrende offentlighed og siger: Jamen vi kunne også godt tænke os at prøve et eller andet, der har et kunstnerisk præg af en eller anden art, f.eks. inden for designverdenen og mange andre steder.

Vi er kritiske over for forslaget, fordi man simpelt hen bare fortsætter med at lade det accelerere derudad med hensyn til statslige bevillinger. Jeg synes, det er et usundt system.

Den socialdemokratiske ordfører brugte megen tid på at forklare, hvordan Bjørn Nørgaard er blevet en stor mand. Ja, det er han da, og jeg glæder mig da også over de gobeliner, han har lavet. Men han kunne jo nok være blevet en stor mand, uden at han skulle have statstilskud. Han er måske også i sin tid startet med noget statstilskud, jeg ved det ikke, men jeg synes, det var et lidt dårligt eksempel. Inden for kunstens verden, også inden for billedkunstens verden, må det være sådan, at de, der er dygtige, også er i stand til at sælge deres produkter og få en sådan pris for dem, at de kan leve af det.

Det er bestemt ikke udtryk for en negativ indstilling over for kulturen, bestemt ikke. De, der kender mig, ved, at jeg har et positivt syn på de ting, men jeg synes også, der må være nogle grænser for, hvor meget det offentlige skal blande sig økonomisk.

Peter Duetoft (CD):

Allerede under forespørgselsdebatten i sin tid om billedkunsten sagde vi, at vi gerne så en lov om billedkunst. Vi understregede selvfølgelig også, at billedkunsten er en vigtig del af dansk kultur, og det står vi ved, bl.a. fordi billedkunsten jo er et af de områder, hvor det er meget spændende at følge samspillet mellem den danske kultur og den udenlandske kultur: Hvor mange gange er vi rent faktisk blevet påvirket udefra, og hvor mange gange er det lykkedes danske kunstnere at lade strømmen gå den modsatte vej?

På den baggrund er vi selvfølgelig tilfredse med, at regeringen nu kommer med et lovforslag, og vi er så også tilfredse med, at regeringen har nogle penge med i lommen. Men det betyder ikke nødvendigvis, at vi er jublende over for hele lovforslaget.

Vi kan godt støtte, at der skal oprettes et Billedkunstråd, men vi tvivler lidt mere på, om det er rimeligt, at ministeren skal udpege to af de fem medlemmer. Det kan godt blive noget, der kommer til at ligne en politisk styring, og det er ikke vores opfattelse, at kunsten skal styres politisk, så den diskussion vil vi i hvert fald gerne have.

Jeg kan i hvert fald være bange for, at der kan blive problemer mellem Akademiraadet og Billedkunstrådet. Det er jo sådan, at Akademiraadet er regeringens rådgivende organ i den generelle kunstpolitiske diskussion, men der står altså i lovforslaget, at Billedkunstrådet også skal være rådgivende, og vi er bange for, at man kan